

Bättre skogs- och markförvaltning i EU för minskade växthusgasutsläpp och uppfyllda Parisåtaganden



Den 13 oktober enades miljørådet om sin **förhandlingsposition (allmän riktlinje)** om en förordning med nya bokföringsregler och bindande åtaganden för medlemsstaterna som ska se till att användningen av mark och skog i EU blir mer hållbar och klimatvänlig under perioden 2021–2030. Detta ska garantera att utsläppen av växthusgaser minskar och skyddet av klimatet förbättras.

Sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) omfattar användningen av mark, träd, växter, biomassa och timmer och har som särdrag att den inte bara släpper ut växthusgaser utan även har möjlighet att absorbera koldioxid från atmosfären.

Förordningen ska garantera att alla utsläpp och all absorbering som LULUCF-sektorn står för tas med i beräkningen av EU:s övergripande mål att skära ned utsläppen med **minst 40 % senast 2030 i enlighet med ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030** och åtagandet i **Parisavtalet**.

Tillsammans med andra sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem kommer LULUCF att bidra till detta mål genom att **minska utsläppen med 30 % fram till 2030** jämfört med 2005 års nivåer.

I och med denna allmänna riktlinje står rådet redo att inleda **förhandlingar med Europaparlamentet** i syfte att nå en överenskommelse om den slutliga texten till förordningen.

Våra skogar och marker har en enorm potential för att minska effekterna av klimatförändringarna. Låt oss använda dem på ett smart och klimatvänligt sätt. Med den här förordningen kan vi bättre skydda våra skogar och förvalta våra gröna resurser. Det är avgörande för vår planet, och det gör att vi kommer närmare målet att uppfylla klimatåtagandena från Paris. Vi är beredda att inleda samtal med Europaparlamentet.

Siim Kiisler, Estlands miljöminister

Rådets position stöder de två viktigaste delarna i kommissionens förslag, nämligen de uppdaterade **bokföringsreglerna**, som ska se till att alla utsläpp och all absorbering under denna period bokförs, och **åtagandet** för medlemsstaterna att se till att utsläppen inte överstiger upptaget (den så kallade **”regeln om icke-debitering”**).

I likhet med kommissionen anser rådet att det är viktigt att se till att varje EU-land upprätthåller en balans mellan sina totala utsläpp från denna sektor och mängden absorberad koldioxid genom t.ex. nyplantering eller genom bättre övervakning av nationella skogar, åkermark och betesmark. I sin allmänna riktlinje har rådet även tagit med de **flexibiliteter** som föreslagits för att hjälpa medlemsstaterna att följa denna regel.

Rådet vill dock att de nationella **referensnivåerna för skog** fastställs på grundval av den historiska referensperioden 2000–2009 till skillnad från den period som ursprungligen föreslagits av kommissionen (1990–2009).

Dessutom enades rådet om att införa en **ny flexibilitet för brukad skogsmark** i form av en **mekanism för kompensation** på upp till 360 miljoner ton koldioxidekvivalent under tio år, vilket motsvarar den genomsnittliga årliga kolsänkan under perioden 2000–2009. Huvudsyftet är att hjälpa de medlemsstater som förväntas ha svårt att efterleva regeln om icke-debitering, trots tidiga insatser för att upprätthålla eller öka skogarnas funktion som kolsänkor i dessa länder.

Alla medlemsländer kan dra nytta av denna mekanism under **perioden 2021–2030**. Dock gäller vissa strikta **villkor**. Till exempel måste regeln om icke-debitering vara uppfylld för EU som helhet innan mekanismen kan användas. På detta sätt upprätthålls ambitionsnivån i EU:s klimatpolitik fullt ut.

EU-länder har rätt till kompensation under förutsättning att deras nationella skogar fortfarande genererar en kolsänka och upp till ett **förutbestämt belopp** som beräknas för varje medlemsstat på grundval av landets genomsnittliga sänka under perioden 2000–2009. Detta villkor ska garantera mekanismens **miljöintegritet**.

Rådet tog hänsyn till de särskilda omständigheterna i Finland genom att ge Finland en ytterligare kompensation på 10 miljoner ton koldioxidekvivalent under perioden 2021–2030.

Tidsplan och nästa steg

I sina slutsatser från oktober 2014 enades Europeiska rådet om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030, i vilka tydliga riktlinjer ges för minskningen av utsläpp i EU. På grundval av detta lade kommissionen fram förslag till två förordningar för de två områden som inte omfattas av utsläppshandelssystemet: LULUCF och ansvarsfördelning.

Diskussionerna om dessa områden har fortskridit parallellt inom rådet som en följd av de många kopplingarna mellan de två förslagen. En riktlinjedebatt hölls i miljørådet den 17 oktober 2016, och EU:s miljöministrar uppdaterades om läget den 19 december 2016. I juni 2017 diskuterade miljørådet de framsteg som gjorts med dessa ärenden.

Europaparlamentet antog sin ståndpunkt om LULUCF vid ett plenarsammanträde den 13 september 2017.

I och med dagens antagande av den allmänna riktlinjen kan förhandlingarna med Europaparlamentet inledas.

- [Allmän riktlinje om förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk \(LULUCF\)](#)
- [Kommissionens förslag om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk – ursprungligt dokument](#)
- [Nuvarande beslut om bokföringsregler för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk](#)

Press office - General Secretariat of the Council of the EU

Rue de la Loi 175 - B-1048 BRUSSELS - Tel.: +32 (0)2 281 6319

press@consilium.europa.eu - www.consilium.europa.eu/press